

زنگها صدایت میکنند!

فرید سیاوش

سلام خواننده عزیز؛ سالی می آید و سالی می رود و در این گردش نو و کهنه، من، تو، ما... کجا ایستاده ایم. سهم ما چیست؟ نقش ما چیست؟ پیوند ما در دوباره شدن با کیست و برای چیست؟ افغانستان، هر لحظه در حفره جنگ و افراطیت فرو برده می شود. طالبی و داعشی شدن افغانستان یکی از میوه های تلخ است که از درخت خونین اجانب پایین میرزد. مردم، و امانده و پریشان است و نیروهای روشنفکر و ملی در قالب ها و حصار های تنگ، گیر مانده اند. اگر نتوانیم به پراگندگی نیروهای روشنفکر، ملی، و طندوست، طرفدار ترقی و دموکراسی، نقطه پایان بگذاریم و اگر دستهای ما را به همدیگر گره نزنیم و همگام نشویم؛ شاید تا سالیان متمادی در مقام نظاره گران فاجعه و بحران باقی بمانیم. اگر میخواهیم اصل ثابت، نسل باقی، تخت عالی، بخت رام گردد باید بخود بیاییم و به گفتگوها و مکالمات سازنده روی بیاوریم! زمین سلامت میکند، ابرها درود و زنگها صدایت؛ برخیز که سال دیگر

قدم رنجه کرد!

